

Maciej Adamski

[Szanowna Redakcjo!...]

Teksty Drugie : teoria literatury, krytyka, interpretacja nr 1/2 (127-128),
368-369

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprostowania

Redakcja przeprosza Pana Macieja Adamskiego za wydrukowanie niewłaściwej wersji jego artykułu *Nowy prototyp genologii* („Teksty Drugie” 2010 nr 4). Zgodnie z życzeniem Autora zamieszczamy poniżej list do redakcji.

Wrocław 5.01.2010
Szanowna Redakcjo!

W numerze 4 z roku 2010 „Tekstów Drugich” w dziale *Opinie* wydrukowano mój szkic pt. *Nowy prototyp genologii*. Z niezależnych ode mnie powodów do druku trafiła wstępna, prawie robocza, mocno prowizoryczna wersja artykułu. Tekst właściwy, który przeznaczyłem do publikacji, znacznie różniący się od wydrukowanego na łamach Waszego czasopisma, pozostaje własnością prywatnej lektury ledwie kilku osób (czy to uda się jeszcze zmienić?). Nie chcę tu zachwalać walorów, których Czytelnik nie będzie miał szansy zweryfikować – choć oceniam nieopublikowaną wersję artykułu jako lepszą – o kilku rzeczach napisać jednak muszę.

Tekst przeznaczony do druku (a nieopublikowany) jest mocno rozwinięty (dwa razy dłuższy), co wynika po części z podjęcia decyzji o zmianie konwencji, w jakiej jest napisany. O ile tekst, z którym zetknął się Czytelnik w nr 4 z 2010 r., jest rodzajem polemicznego i krytycznego szkicu napisanego prawie bez przywoływania konkretnych prac, na prawach przykładu uogólniającym poszczególne wypadki, o tyle wersja następna jest już analitycznym studium rozwijanym zgodnie ze sztuką badań materiałowych, przywołującym wprost i dokładnie miejsca krytykowane, ale – co może i ważniejsze – także podobne do mojej krytyki. Bibliografia zajęłaby zbyt wiele miejsca, przywołam tylko nazwiska badaczy, z prac których korzystałem: B. Witosz, A. Klawiter, M. Wojtak, R. Sendyka, K. Chmielewska, E. Filipczuk, E. Miczka, S. Wysłouch, J. Bobryk, A. Wierzbicka, G. Kleiber, A. Zalewski, U. Eco, L. Wittgenstein, W. v. O. Quine, R. Langacker, B. Skarga, K. Bartoszyński, S. Skwarczyńska, I. Opacki, H. Markiewicz, P. Stockwell, M.P. Markowski, A.R. Wallace, B. Lewandowska-Tomaszczyk, D.S. Danaher, E. Balcerzan, A. Rejter, M. Mauss, E. Durkheim, G. Grochowski, Cz. Zgorzelski; wziąłem także pod uwagę dyskusję publikowaną w „Znaku” (1999 nr 11).

Szczególną uwagę chcę zwrócić na pracę Seweryny Wystouch, która najszerzej i jako pierwsza poddała krytyce projekt genologii prototypowej (*Nowa genologia – rewizje i reinterpretacje* [w:] *Polonistyka w przebudowie. Literaturoznawstwo – wiedza o języku – wiedza o kulturze – edukacja*, red. M.Czermińska et al., t. I, Kraków 2005). Ona też pierwsza wydobyla z tekstu B.Witosz fragment (*Gatunek – sporny (?) problem współczesnej refleksji tekstologicznej*, „Teksty Drugie” 2001, nr 5, s. 75) cytowany także przeze mnie w publikowanej wersji bez podawania adresu.

Prosząc o publikację niniejszego listu w najbliższym numerze Waszego pisma, kończę myślą fatalną – padłem ofiarą prototypu własnego tekstu.

Szcześliwego!
Maciej Adamski

||

W artykule Pani Katarzyny Bojarskiej *Sztuka niemożliwej możliwości* („Teksty Drugie” 2010 nr 5) omyłkowo rozwinęliśmy inicjały W.G. Sebald („Wydarzeniem fundującym pisarstwo Winfrieda G. Sebald jest...”, s. 164). Autor całe życie konsekwentnie podpisywał się W.G., a przyjaciele nazywali go Max. Przepraszamy.